

103 19

U Z N E S E N I E

Podľa § 215 ods. 1, písm. b/ Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre obzvlášť závažný zločin porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4, písm. a/ Trestného zákona spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona preto, že doposiaľ nestotožnení zástupcovia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra č. 1 (ďalej len „ministerstvo“) a Environmentálneho fondu so sídlom v Bratislave, Martinská 49, v čase spáchania skutku xxxxx, Bukureštská ul. č. 4 (ďalej len „Environmentálny fond“) v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 zákona NR SR č. 278/1993 Zb. o správe majetku štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov i napriek tomu, že mali povinnosť chrániť a dbať o zverený majetok štátu, aby neprišlo k jeho zneužitiu a zmenšeniu, koordinovali proces nakladania s finančnými prostriedkami získanými v mene „SICK“ v súvislosti s predajom priznaných jednotiek typu AAU spoločnosti Interblue Group LLC., so sídlom 18217 121 st. Street, Southeast Snohomish, Washington 98290 U.S.A. (ďalej len „Interblue Group LLC“), v roku 2008 nehospodárne a netransparentne s vedomím, že v čase uzavretia Zmluvy o predaji kvót skleníkových plynov č. 174/2008/3 zo dňa 13.11.2008 medzi ministerstvom zastúpeným ministrom , . Ta spoločnosťou Interblue Group, LLC. (ďalej len „zmluva“), Environmentálny fond ako príjemca platby nemal zriadený devízový účet, pričom Interblue Group LLC., ako platiteľ požadoval pripísanie troch platieb v celkovej hodnote 75.750.000 EUR v prospech účtu príjemcu, Environmentálneho fondu, ktorý bol vedený v Štátnej pokladnici v mene „SICK“, dôsledkom čoho bolo, že tieto finančné prostriedky boli vymenené z meny „EUR“ na menu „SICK“ podľa nevýhodného kurzu, t.j. kurzom devíza nákup 29,809 SICK/EUR, dvanásť dní pred oficiálnym zavedením nového zákonného platidla v Slovenskej republike („EUR“ stanovený konverzný kurz 30,126 SICK/EUR) s následkom vzniku škody Slovenskej republike vo výške cca 800.000 EUR z a s t a v u j e m , lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie

Dňa 09.10 2013 podala redaktorka denníka Pravda prostredníctvom e-mailovej pošty z adresy podanie prvotne adresované Generálnej prokuratúre SR, týkajúce sa podozrenia zo spáchania obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4, písm. a/ Trestného zákona, vyplývajúce z jej uverejnených článkov v denníku Pravda, týkajúceho sa konania zodpovedných osôb, vystupujúcich za Environmentálny fond, ktoré nehospodárnym a netransparentným nakladaním s finančnými prostriedkami, získanými v mene „SICK“ v súvislosti s predajom emisií spoločnosti Interblue Group LLC., v roku 2008 zapríčinili, že tieto boli vymenené za menu „EUR“ podľa nevýhodného kurzu, dvanásť dní pred oficiálnym zavedením nového zákonného

platidla v štáte (euro), s následkom vzniku škody Slovenskej republiky vo výške cca 800 tisíc EUR (24 mil. SKK).

Predmetné podanie bolo prostredníctvom Krajskej prokuratúry xxxxx dňa 04.11.2013 odstúpené na vybavenie na Národnú kriminálnu agentúru Prezídia PZ, Národnú protikorupčnú jednotku, expozitúra xxxxx.

Podstatou podnetu je obsah jej článkov uverejnených v denníku Pravda dňa 10.04.2010 pod názvom „V emisnej kauze prišiel štát o ďalšie milióny“, dňa 13.04.2010 pod názvom „Na emisiách zarobila komerčná banka, ministerstvo tají ktorá“, dňa 14.04.2010 pod názvom „Zodpovedný za stratu 800-tisíc Eur je Environmentálne fond“ a dňa 15.04.2010 pod názvom „Chrbet zatajil emisnú zmluvu aj pred vedením Environmentálneho fondu“. Obsahmi článkov sú tvrdenia, že na predaji emisií firme Interblue Group LLC., štát prerobil dvakrát. Nielen na nízkej cene, za ktorú ich predal garážovej firme, ale aj na čudnej výmene slovenských korún za eurá. Environmentálny fond dostal koncom decembra 2008 za predaj emisií od Interblue Group LLC., na účet 2,25 mld. SKK. Hoci o dvanásť dní začalo na Slovensku platiť euro, fond sa rozhodol tieto peniaze vymeniť za euro ešte skôr. A práve na tom prerobil. Na účet mu totiž namiesto pôvodne zazmluvnenej sumy 75.750.000 EUR prišlo len necelých 75 mil. EUR. Kurz na tento deň, 19.12.2008, bol však centrálnou bankou stanovený na 30,186 SKK za EUR. Keby sa peniaze menili týmto kurzom, fond by musel mať na účte nielen 75.750.000 EUR, ale až 75,9 mil. EUR. Namiesto toho však mal len 74.952.293 EUR. Z toho vyplýva, že sa peniaze menili kurzom 29,809 SKK za EUR. Odkiaľ však takýto kurz zobrali, nie je jasné, keďže taký na 19.12.2008 stanovený nebol. Rovnako nejasné zostáva, prečo fond nepočkal s výmenou peňazí do začiatku roka 2009, kedy na Slovensku začínalo platiť euro. Časť z 800 tisíc EUR za predaj emisií, ktoré chýbajú Environmentálnemu fondu mala skončiť v komerčnej banke, a to na poplatkoch za výmenu EUR na SKK. Transakciu realizovala Štátna pokladnica, ktorá na výmenu peňazí mala použiť komerčnú banku.

V jednotlivých článkoch sa ďalej uvádza, že za stratu 800 tisíc EUR z predaja emisií, si môže samotný fond. Nepripravil sa totiž na to, že mu garážová firma Interblue Group LLC., zaplatí za emisie v euro. Času mal dosť, podľa zmluvy 60 dní, pričom počas nich si mohol napríklad vytvoriť v Štátnej pokladnici eurový účet, na ktorý by mohol previesť peniaze. Fond si však ponechal pôvodný, korunový. V každom prípade nedostatočná príprava mala za následok, keď fondu 19.12.2008 prišli za emisie peniaze, Štátna pokladnica ich mala vymeniť v devízovom obchode s komerčnou bankou a na účet fondu pripísala koruny. Pritom už o 12 dní začínalo na Slovensku platiť euro. Na výmene EUR na SKK a neskôr, keď sa začiatkom roku 2009 menili tieto koruny zase na euro, mal prísť fond o takmer 800 tisíc EUR.

V článku zo dňa 15.04.2010 pod názvom „Chrbet zatajil emisnú zmluvu aj pred vedením Environmentálneho fondu“ . uvádza, že emisný obchod s Interblue Group LLC., ministerstvo utajovalo nielen pred verejnosťou, ale aj pred vedením Environmentálneho fondu. To, že na fond mali prísť platby za emisie, jeho predstavitelia netušili. Predstavitelia Environmentálneho fondu nevedeli, koľko emisií sa predávalo, ani kedy a už vôbec nie, že do dvoch mesiacov od predaja príde platba v euro. Preto nepožiadali Štátnu pokladnicu o zriadenie euroúctu. Od Environmentálneho fondu chcelo ministerstvo v decembri roku 2008 vedieť len číslo účtu. Všetko, okolo emisného obchodu sa robilo v tichosti na ministerstve.

Celý proces predaja slovenských emisných kvót, ktorý bol zavŕšený dňa 13.11.2008, kedy došlo uzavretiu zmluvy. Zo zistených informácií vyplýva, že dňa 03.12.2008 vystavilo ministerstvo spoločnosti Interblue Group LLC., faktúru č. 7839/2008-3 v zmysle nasledovných skutočností:

Emisné jednotky: AAU

Množstvo jednotiek:	15 mil. ton CO2
Cenu za jednu jednotku:	5,05 EUR
Fakturovaná suma:	75.750.000 EUR
Číslo účtu - Štátna pokladnica:	7000214051/8180
SWIFT:	SUBASKBX
IBAN:	SK098180000007000214051
Príjemca platby:	Environmentálny fond, Bulcureštská ul. č. 4, 813 26 xxxxx
Účel platby:	predaj priznaných jednotiek AAU
Splatnosť:	do 60 dní odo dňa vystavenia faktúry
Dátum vyhotovenia:	03.12.2008

Podľa doteraz známych skutočností finančné prostriedky z predaja emisných kvót boli pripísané na účet Environmentálneho fondu vedeného v Štátnej pokladnici dňa 19.12.2008 a to v troch rovnakých platbách, každá vo výške 25.250.000 EUR (752.677.250,00 SKK). Uvedené zahraničné platby boli uskutočnené z účtu: CH5008515030474232002, príkazca: Interblue Group LLC.

Z podania oznamovateľa vyplýva, že „*transakcia výmeny slovenských korún na menu euro holá uskutočnená platným kurzom, devíza — nákup, v deň pripísania peňazí na účet Environmentálneho fondu. Ten vyhlásila Štátna pokladnica na príslušný deň*“ - vyhlásenie z Environmentálneho fondu. Oznamovateľ ďalej uvádza, že kurz na tento deň, 19.12.2008, bol však centrálnou bankou stanovený na 30,186 SKK za EUR, čo znamená, že fond by musel mať na účte nielen cca 75.750.000 EUR, ale až 75.900.000 EUR, namiesto však mal na účte len 74.952.293 EUR, z čoho vyplýva, že peniaze sa menili kurzom 29,809 SKK za EUR.

Vzhľadom na skutočnosť, že obsah podania nebol dostatočným podkladom na posúdenie veci, bol potrebný postup podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku - doplnenie trestného oznámenia zabezpečením listinných dokladov. Po doplnení podania vyjadreniami Environmentálneho fondu, ministerstva a Štátnej pokladnici bolo predmetné podanie vyšetrovateľom PZ dňa 27.05.2014 odmietnuté podľa § 197 ods. 1, písm. d/ Trestného poriadku.

Dňa 10.09.2014 bolo na základe pokynu Generálnej prokuratúry SR pod č. IV/1 Gn 1609/13/1000 zo dňa 15.08.2014 a Krajskej prokuratúry xxxxx pod č. 1 ICn 763/13/1100 zo dňa 02.09.2014 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4, písm. a/ Trestného zákona spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Formou dožiadania zo dňa 25.09.2014 bolo zabezpečené stanovisko Štátnej pokladnice zo dňa 22.10.2014, z ktorého vyplýva, že klient Environmentálny fond bol dňa 19.12.2008 príjemcom troch platieb v celkovej hodnote 75.750.000 EUR, pričom každá z nich mala hodnotu 25.250.000 EUR. Platiteľ požadoval pripísanie platieb v prospech účtu príjemcu, ktorý bol vedený v SKK. Štátna pokladnica bola povinná pripísať prijaté platby v súlade s platobným príkazom platiteľa v prospech účtu príjemcu, a to aj v prípade, že platba prišla v inej mene ako bola mena účtu. Štátna pokladnica postupovala v súlade so zákonom č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici“), zákonom č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.

510/2002 Z.z. o platobnom styku“) a v tom čase aktuálne platnými Všeobecnými podmienkami Štátnej pokladnice pre vedenie účtov klientov, poskytovanie platobných služieb a zúčtovanie platobných operácií na týchto účtoch (ďalej len „Všeobecné podmienky Štátnej pokladnice“).

Finančné prostriedky Klienta Environmentálny fond z EUR na SKK previedla Štátna pokladnica v súlade s § 6 ods. 4 toho času účinného zákona č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici, na základe ktorého ak Štátna pokladnica zabezpečuje pre svojich klientov cezhraničné platby, pri ktorých sa suma prevodu prepočítava z jednej meny na inú menu, vychádza pri prepočte týchto mien z aktuálneho kurzu na devízovom trhu, ďalej tiež v súlade so zákonom č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku, Zmluvou o bežnom účte a v tom čase platnými Všeobecnými podmienkami Štátnej pokladnice. Štátna pokladnica pripísala vyššie uvedené platby na účet klienta Environmentálny fond dňa 19.12.2008, pričom suma operácie bola v mene EUR, ale mena účtu klienta bola v SKK. V zmysle platných zmluvných podmienok a Všeobecných podmienok Štátnej pokladnice pripísala Štátna pokladnica prijatý prevod v mene účtu klienta podľa platného kurzového lístka Štátnej pokladnice, t.j. príslušným kurzom devíza nákup 29.809 SKK/EUR.

Konverzia sa vykonala v informačnom systéme Štátnej pokladnice automaticky v súlade so Zmluvou o bežnom účte uzavretej medzi Štátnou pokladnicou a Environmentálnym fondom dňa 20.07.2005 (v súlade s v tom čase účinným § 6 ods. 1, písm. h/ zákona č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici, v zmysle ktorého Štátna pokladnica spravuje a vedie účty klienta na zmluvnom základe v súlade v tom čase účinným ustanovením § 709 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov, ktorý uvádza, že banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu, alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov).

V uvedenom čase ministerstvo nemalo vedený devízový účet v Štátnej pokladnici a ani Environmentálny fond nemal vedený devízový účet v Štátnej pokladnici.

Klient nezabezpečil predmetnú transakciu tak, aby nevznikla dvojité konverzia. Prvá dňa 19.12.2008 EUR/SKK a následne druhá eurokonverzia dňa 31.12.2008. Klient tým, že uviedol v platobnej inštrukcii účet v mene SKK, musel si byť vedomý toho, že spracovanie platby v mene EUR zo zahraničia musí byť vykonané s konverziou na menu účtu, Taldsto musel mať vedomosť o tom, že ak predmetné prostriedky nebudú použité ešte v roku 2008, tak eurokonverziou k 31.12.2008 budú následne konvertované na menu EUR. Štátna pokladnica vedie a spravuje účty klientov na zmluvnom základe, ale neriadi ich rozhodovanie o **smerovaní** finančných tokov, za uvedené zodpovedajú jednotliví klienti Štátnej pokladnice.

O výmene predmetnej sumy z euro na slovenské koruny nerozhodla konkrétna osoba, jedná sa o systém spracovania platobných operácií, ktorý automaticky vykonáva informačný systém Štátnej pokladnice. Štátna pokladnica je ako poskytovateľ platobných služieb povinná pri vykonávaní platobných operácií postupovať v zmysle platnej legislatívy a pripísať sumu prevodu v mene účtu klienta v súlade s platobným príkazom platiteľa a v súlade so Zmluvou o bežnom účte uzatvorenou medzi Štátnou pokladnicou a klientom. Štátna pokladnica nevstupuje do dohodnutých platobných inštrukcií medzi platiteľom a príjemcom a nemá vedomosť o obchodných vzťahoch a zámeroch klienta.

Fixný kurz Národnej banky Slovenska je základom pre prepočet kurzových rozdielov v účtovníctve finančných inštitúcií v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve“). Z uvedeného dôvodu je prepočet týmto kurzom na účely vyhodnotenia výhodnosti, resp., nevýhodnosti transakcie

zavádzajúci. Štátna pokladnica nemala žiadnu vedomosť o účele predmetných platieb ani o zámere použitia týchto prostriedkov klientom pred prijatím eura v Slovenskej republike.

Štátnej pokladnici v súvislosti s predmetnou transakciou výmeny slovenských korún na menu euro nevznikla žiadna kurzová strata.

Environmentálny fond vo svojej odpovedi zo dňa 03.11.2014 na žiadosť vyšetrovateľa PZ zo dňa 25.09.2014 uviedol, Environmentálny fond nemá 1c dispozíciu fakturáciu kúpnej ceny zo dňa 03.12.2008 z dôvodu, že faktúru nevystavoval Environmentálny fond. Finančné prostriedky z predaja emisných kvót boli pripísané na účet Environmentálneho fondu vedeného v Štátnej pokladnici dňa 19.12.2008 a to v troch rovnakých platbách, každá vo výške 25.250.000 EUR. Uvedené zahraničné platby boli uskutočnené z účtu: CH5008515030474232002, príkazca: Interblue Group LLC.. Pripísanie finančných prostriedkov z predaja emisných kvót bolo prevedené v súlade s čl. V. ods. 2 zmluvy na účet Environmentálneho fondu. Tento účet bol vedený v slovenských korunách a teda kúpna cena za predaj emisných kvót bola Štátnou pokladnicou prevedená z meny euro na slovenské koruny a pripísaná na účet Environmentálneho fondu. Účet Environmentálneho fondu bol vedený v Štátnej pokladnici v zmysle § 5 ods. 4 zákona č. 587/2004 Z.z. o Environmentálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 587/2004 Z.z. o Environmentálnom fonde“). Po prijatí kúpnej ceny v eurách bola táto suma Štátnou pokladnicou zmenená na slovenské koruny a pripísaná na účet Environmentálneho fondu. Environmentálny fond sa nevedel vyjadriť, kto z oprávnených osôb dotknutých subjektov rozhodol o konverzii SKK na EUR v Štátnej pokladnici. Environmentálny fond nemal v čase platby vedený devízový účet.

Environmentálny fond bol zriadený zákonom č. 587/2004 Z.z. o Environmentálnom fonde. Environmentálny fond je samostatná právnická osoba so sídlom v Bratislave. Správu fondu vykonáva ministerstvo. Štatutárnym orgánom Environmentálneho fondu v súlade so štatútom fondu je riaditeľ. Rozsah náplne práce a kompetencií jednotlivých útvarov fondu vyplýva zo štatútu fondu a organizačného poriadku fondu. Zdrojom fondu podľa čl. 7 (Hospodárenie s prostriedkami fondu), ods. 1, písm. s/ Štatútu Environmentálneho fondu sú i peňažné prostriedky získané z predaja emisných kvót podľa § 9 ods. 5 a ods. 10 a podľa § 10 ods. 6 zákona č. 572/2004 Z.z. o obchodovaní s emisnými kvótami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obchodovaní s emisnými kvótami“). Podľa ods. 4 citovaného článku Štatútu Environmentálneho fondu prostriedky fondu sú vedené na osobitnom účte v Štátnej pokladnici. Po finančnom zúčtovaní vzťahov k štátnemu rozpočtu a po schválení štátneho záverečného účtu Národnou radou SR sa zostatok prostriedkov fondu 1c 31. 12. príslušného roka prevádza do nasledujúceho rozpočtového roka.

O vyjadrenie k danej veci bolo požiadané i ministerstvo dožiadaním zo dňa 25.10.2014, z ktorého odpovede zo dňa 31.10.2014 vyplýva, že faktúra č. 7839/2008-3 bola vystavená na základe zmluvy. Ministerstvo nemalo vedomosť o druhu a správe účtu Environmentálneho fondu. Ministerstvo podľa § 2 ods. 1 zákona č. 587/2004 o Environmentálnom fonde vykonáva správu tohto fondu ako takého, nie jeho jednotlivých účtov. Vo vzťahu k druhu a správe účtov poukázalo na skutočnosť, že podľa § 5 ods. 4 zákona č. 587/2004 Z.z. o Environmentálnom fonde má Environmentálny fond povinnosť viesť prostriedky na osobitných účtoch v Štátnej pokladnici. V súlade so zákonom č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici malo ministerstvo v roku 2008 dva účty na realizáciu výdavkov (poplatky a platby z nepriameho a náhodného predaja služieb, výnosy z poskytnutých prostriedkov štátneho rozpočtu, iné nedaňové príjmy, tuzemské bežné granty, tuzemské kapitálové granty, zahraničné granty, vratký neoprávnene použitých

prostriedkov štátneho rozpočtu, pokuty, penále a iné sankcie) a dva bežné účty (depozitný účet, sociálny fond). Všetky účty boli vedené v Štátnej pokladnici.

Do spisového materiálu boli zabezpečené listinné doklady, týkajúce sa predmetnej veci, ktoré mala Štátna pokladnica k dispozícii a to Všeobecné podmienky Štátnej pokladnice pre vedenie účtov klientov, vykonávanie platobného styku a zúčtovanie na týchto účtoch zo dňa 01.01.2007, Zmluvu o bežnom účte uzavretej medzi Štátnou poldadnicou a klientom - Environmentálnym fondom zo dňa 20.07.2006 a Výpis č. 248 z účtu klienta Environmentálny fond zo dňa 19.12.2008. Z elektronickej stránky Environmentálneho fondu bola zabezpečená Výročná správa Environmentálneho fondu za rok 2008, Výročná správa Environmentálneho fondu za rok 2009, Štatút Environmentálneho fondu a Organizačný poriadok Environmentálneho fondu. Z vyšetrovacieho spisu ČVS:PPZ-243/NKA-PK-BA-2012 bola zabezpečená zmluva s dodatkami a z elektronickej stránky Štátnej pokladnice bol zabezpečený Štatút Štátnej pokladnice s dodatkami. Elektronickou formou bol taktiež zabezpečený denný kurzový lístok NBS ku dňu 19.12.2008.

V procesnom postavení svedka - poškodeného bol v danej trestnej veci vypočutý
 .., ktorý uviedol, že na základe poverenia ministra životného prostredia SR zo dňa 26.02.2015 pod č. 8711/2015, bol splnomocnený zastupovať poškodeného v trestnom konaní Slovenskú republiku - Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky a Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci.

Čo sa týka predmetnej veci uviedol, že ministerstvo nemalo vedomosť o druhu a správe účtu Environmentálneho fondu. Ministerstvo vykonáva správu tohto fondu ako takého a nie jeho účtov.

On osobne sa k predmetnej trestnej veci nevedel vyjadriť, nakoľko v tom čase, kedy bol predmetný skutok spáchaný nepracoval na ministerstve. Ku skutku sa ako ministerstvo vyjadrili vo vybavenej odpovedi na dožiadanie vyšetrovateľa PZ.

V zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku sa pripojil k trestnému stíhaniu a žiada, aby súd v odsudzujúcom rozsudku zaviazal obžalovaného uhradiť škodu, ktorá bola spôsobená trestným činom vo výške 797.077,25 EUR.

V ďalšom priebehu vyšetrovania bola v procesnom postavení svedka vypočutá¹
 , ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že na Environmentálnom fonde pôsobila od roku 1992 v rôznych funkciách a následne od 2006 sa stala riaditeľkou. V roku 2008 ako riaditeľka Environmentálneho fondu končila svoju činnosť v tejto funkcii dňom 31.12.2008 a od 17.12.2008 dočerpávala riadnu dovolenku. V októbri 2008 ju požiadal vtedajší minister životného prostredia SR o súhlas s odchodom do dôchodku. Dňa 01.12.2008
 osobne do vlastných rúk odovzdala ministromi. výpoveď a k 01.01.2009
 odišla do dôchodku. Následne v období čerpania riadnej dovolenky bez akejkoľvek konzultácie ministerstva boli predané emisie a dňa 19.12.2008 boli zaslané finančné prostriedky na účet Environmentálneho fondu vedeného v Štátnej pokladnici. Pretože Environmentálny fond mal celý zdroj príjmu v SKK, nemal príčinu v Štátnej poldadnici otvoriť devízový účet. A bez príčiny ho otvoriť ani to nebolo možné. Celý predaj emisných kvót sa uskutočňoval na ministerstve bez akejkoľvek informácie Environmentálneho fondu aj napriek tomu, že to bolo jeho zdrojom príjmu. Keby ministerstvo bolo informovalo Environmentálny fond, že prídu prostriedky z predaja emisných kvót, nebol žiadny problém na základe kúpnopredajnej zmluvy otvoriť v Štátnej pokladnici devízový účet. A práve z nevedomosti Environmentálneho fondu, nepredloženia zmluvy tento účet nebol otvorený a prostriedky prišli na účet vedený v SKK, a boli konvertované na SKK a od 01.01.2009 boli opäť konvertované na menu EUR. A práve týmto došlo k strate cca 24-25 mil. SKK.

Z pozície zastávanej funkcie v tom období nemala žiadnu vedomosť o príprave procesu predaja slovenských emisných kvót zo strany ministerstva. V predchádzajúcom období na Environmentálnom fonde rokovali s japonskou stranou o predaji emisných kvót, no a nakoľko požiadavky japonskej strany boli pre nich neprijateľné, rokovanie skončilo bezvýsledne. Japonskou požiadavkou bolo to, aby oni mohli rozhodovať o tom, kde budú získané finančné prostriedky použité.

Environmentálny fond nebol požiadany, vyzvaný k určitej spolupráci pri procese predaja emisných kvót, nebol žiadny problém aby Environmentálny fond bol devízový účet otvoril. Bez doručenia zmluvy na Environmentálny fond nebolo možné otvoriť devízový účet, nakoľko na to nebola príčina, nevedeli o tomto procese. Štátna poldadnica nemala dôvod bez príčiny otvárať Environmentálnemu fondu devízový účet. A príčinou, aby takýto účet mohol byť otvorený bola vedomosť o tom, že takýto predaj sa uskutoční.

K fakturácie kúpnej ceny zo dňa 03.12.2008 a obdržania sumy vo výške 2,25 mld. SKK na účet Environmentálneho fondu od Interblue Group LLC., sa nevedela vyjadriť, nakoľko nemali zmluvu a teda tieto peniaze nemali k čomu priradiť, in na účet len došli peniaze, z ktorých boli prekvapení.

Na otázku, aby sa vyjadrila, kto riadil, resp. kto bol kompetentný a zodpovedný za proces predaja slovenských emisných kvót uviedla, že zodpovedný za predaj bol minister, predaj riadil generálny riaditeľ sekcie a poradca ministra. Environmentálny fond pri predaji vôbec nevystupoval, bol iba miestom príjemcu uvedených finančných prostriedkov pri predaji emisných kvót.

V procesnom postavení svedka bola vypočutá _____, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že na Environmentálnom fonde pôsobila od 01.06.2004 do 31.12.2010 vo funkcii vedúcej ekonomického odboru Environmentálneho fondu. Uviedla, že Environmentálny fond nemal informáciu o tom, že sa pripravuje už konkrétna zmluva o predaji emisií, všetky tieto technické veci boli robené na ministerstve. Environmentálny fond nebol ani dopredu informovaný o tom, že nejaká zmluva bola podpísaná a bola vystavená faktúra, čiže nebol informovaný, že v krátkom čase príde platba, že fond obdrží platbu za predaj emisií. Dňa 19.12.2008 prišli na účet Environmentálneho fondu vedeného v Štátnej pokladnici tri platby od spoločnosti Interblue Group LLC., v celkovej výške cca 2,25 mld. SKK. Ani po tejto skutočnosti Environmentálny fond nemal možnosť vidieť zmluvu, resp. vystavenú faktúru, tieto doklady im neboli predložené, teda ani nemohli posúdiť oprávnenosť výšky platieb pripísaných na účet Environmentálneho fondu. Následne po medializácii tejto kauzy v priebehu roku 2009 im bola nakoniec zmluva predložená, no relevantné údaje, ako množstvo predaných emisií, cena a ďalšie údaje boli vybielené. Čiže Environmentálny fond sa naďalej nemohol vyjadrovať k týmto medializovaným otázkam, jedine mohli konštatovať len tie skutočnosti, že kedy a v akej výške im boli pripísané peniaze. Environmentálny fond od svojho vzniku, od 01.01.2004 mal v zmysle zákona prímý len v SKK a nemohli si svojvoľne nechať vytvoriť v Štátnej pokladnici devízový účet. Na vytvorenie devízového účtu v inej mene musela byť príčina, teda ak by mali vedomosť o skutočnosti, že prebieha proces predaja emisií, tak na základe poskytnutej zmluvy zo strany ministerstva by žiadali Štátnu pokladnicu o zriadenie takéhoto účtu.

Z pozície zastávanej funkcie nemala vedomosť o príprave procesu predaja slovenských emisných kvót zo strany ministerstva, v roku 2008 sa hovorilo, že je záujem o kúpu, resp. zo strany Slovenska o predaj zvyšných emisných kvót, ale všetky rokovania prebiehali v tejto veci na ministerstve, do samotného procesu predaja slovenských emisných kvót ona osobne a ani Environmentálny fond nezasahovala, neboli nikdy prizvaní k žiadnym rokovaniam v tejto veci.

K fakturácie kúpnej ceny zo dňa 03.12.2008, a obdržania sumy vo výške 2,25 mld. SKK na účet Environmentálneho fondu od Interblue Group LLC., sa nevedela vyjadriť. Nevedela sa ani vyjadriť kto riadil, resp. kto bol kompetentný a zodpovedný za proces predaja slovenských

emisných kvót, osobe si myslí, že zmluvu podpisoval minister, ale leto boli ním poverení ľudia, ktorí konali v tejto veci uviesť nevedela.

i vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka uviedol, že v Environmentálnom fonde pôsobil od začiatku roku 2008 vo funkcii námestníka riaditeľa. V tom čase bola riaditeľkou Environmentálneho fondu _____, ktorá končila vo svojej funkcii ku dňu 31.12.2008, kde do tohto dňa bola stále v pozícii štatutára fondu, no dňa 17.12.2008 začala čerpať dovolenku a pred tým mu odovzdala dokumentáciu a vedúcej odboru. Od 01.01.2009 sa stala riaditeľkou Environmentálneho fondu _____, ktorá pôsobila na fonde do apríla roku 2009. Následne bol on poverený riadením Environmentálny fond na dobu šiestich mesiacov.

Čo sa týka platby zo spoločnosti Interblue Group LLC., na účet Environmentálny fond uviedol, že peniaze prišli na účet dňa 19.12.2008, všetci vo fonde boli prekvapení, nakoľko peniaze nečakali, nikto im nedal vedieť, že takáto suma na účet Environmentálneho fondu príde. Peniaze zostali na účte, kontaktoval riaditeľku a kanceláriu ministra životného prostredia SR s dotazom, aby získal informácie ohľadne transakcie, za ktorú peniaze prišli. Nakoľko nebol kompetentný zo svojej vtedajšej funkcie, s peniazmi osobne nehýbal, nedal žiadny príkaz na použitie peňazí, nakoľko nebol štatutárom. Peniaze vlastne prešli do ďalšieho roka, kde od 01.01.2009 sa stala riaditeľkou fondu '_____

Na otázku, či mal z pozície ním zastávanej funkcie v tom období vedomosť o príprave procesu predaja slovenských emisných kvót zo strany ministerstva uviedol, že sa uskutočnilo niekoľko stretnutí medzi zástupcami ministerstva a potencionálnymi kupcami na slovenské emisie, on prezentoval fond len na jednom takomto stretnutí. Na stretnutí sa nič konkrétne nedoriešilo, čisto sa len prezentoval fond, čo vyplýva z jeho štatútu. Potencionálnymi kupcami na stretnutí, ktoré on prezentoval, boli cudzinci, myslí, že Japonci, no nič konkrétne sa nedohodlo. To, že nejaké emisie sa chystá ministerstvo predať nevedel, predaj emisií bol pre neho novinkou.

K fakturácii kúpnej ceny zo dňa 03.12.2008 a obdržania sumy vo výške 2,25 mld. SKÍC na účet Environmentálneho fondu od Interblue Group LLC., sa vyjadriť nevedel, faktúru fond žiadnu nevystavil, oni ani nevedeli o zmluve týkajúcej sa predaja emisií, prvýkrát ju videl až v čase, niekedy v máji 2009, kedy ju minister '_____ , zverejnil.

Na otázku, kto mohol, resp. kto mal možnosť za Environmentálny fond požiadať o zriadenie devízového alebo hocijakého účtu v Štátnej pokladnici uviedol, že jednoznačne štatutár, v tomto prípade v roku 2008 _____, nikto iný. Zo štatútu Environmentálneho fondu nevyplývala povinnosť mať zriadený devízový účet. Environmentálny fond mal zriadený bežný účet v mene SICK v Štátnej pokladnici. V prípade, ak by bola na nás daná požiadavka, či už ministerstva o zriadenie devízového účtu, nebol problém ho v Štátnej pokladnici zriadiť. No vzhľadom k tomu, že nemali vedomosť o chystanej transakcie za predaj emisií v mene EUR, tak Environmentálny fond nemal potrebu devízový účet mať zriadený.

V procesnom postavení svedka bol vypočutý v predmetnej trestnej veci ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že ministrom životného prostredia SR bol od roku 2008 do mája roku 2009. Čo sa týka transakcie a pripísania finančných prostriedkov prebehlo to v rámci finančných operácií platných v daný rok. Faktúra za predaj slovenských emisných jednotiek bola vystavená a odberateľ ju uhradil v riadnom termíne, teda v termíne úhrady do lehoty 60 dní. Ministerstvo nemohlo diktovať odberateľovi, kedy má finančné prostriedky za nákup emisií uhradiť. Odberateľ ich uhradil riadne v termíne splatnosti faktúry. Došlé finančné prostriedky v mene EUR boli prevedené v rámci zákona na SICK. Boli radi, že tieto finančné prostriedky boli uhradené v čase splatnosti faktúry. Nebolo možné nariadiť odberateľovi, aby

finančné prostriedky uhradil až po čase, kedy Slovenská republika prešla na menu EUR, teda po 01.01.2009 a nemuseli by sa konvertovať späť z SKÍC na EUR.

O skutočnosti, či Environmentálny fond mal zriadený v čase predaja slovenských emisných jednotiek v roku 2008 zriadený devízový účet vedomosť nemal.

Na otázku, či si ministerstvo zisťovalo, či Environmentálny fond má zriadený devízový účet uviedol, že oni do zmluvy zakomponovali účet, ktorý mal Environmentálny fond zriadený v Štátnej pokladnici. On ako minister nevedel, o aký účet sa jedná, teda či je devízový, alebo vedený v SKK. Jednoducho povedané, bol k dispozícii účet zriadený v Štátnej pokladnici, tak ako má mať štátna organizácia a tento účet sa poskytol odberateľovi, kde má poukázať finančné prostriedky z predaja emisií. V tom čase neriešili otázku konverzie došlých finančných prostriedkov v mene EUR na SKK. Uviedol, že sa kurz EUR na SKK po 01.01.2009 tajil, on nemohol vedieť aký kurz bude po prvom januári 2009, teda mohla vzniknúť ešte väčšia strata v prípade, ak by bol zriadený devízový účet a kurz by bol určený nižší ako ten, ktorý platil v deň, kedy prišli peniaze na účet Environmentálneho fondu, teda dňom 19.12.2008.

Na otázku, či vyrozumeli, resp. upovedomili Environmentálny fond o procese predaja slovenských emisií a o skutočnosti, že mu na jeho účet zriadený v Štátnej pokladnici pribudnú finančné prostriedky z danej transakcie uviedol, že nevie o tom, teda nemá vedomosť o tom, že by Environmentálny fond vedel o tom, že takýto proces predaja emisií prebieha. Nebolo to ani potrebné, aby o tom vedeli. Podľa ICjótskeho protokolu tieto peniaze z predaja emisií boli striktné určené na účely týkajúce sa životného prostredia. Slovenská republika mala tú výhodu oproti iným krajinám, že mala zriadený Environmentálny fond, ktorý dohliadal nad tým a bol akýmsi gestorom použitia takto získaných finančných prostriedkov. Podmienkou bolo, aby tieto takto získané peniaze boli poukázané na účet, resp. organizácií, ktorá zastrešuje a garantuje ich použitie v oblasti životného prostredia. A čo sa týka procesu predaja slovenských emisií, tak uviedol, že nebolo potrebné, aby Environmentálny fond mal zastúpenie, resp. zasahoval do tohto procesu. On osobne z pozície ním zastávanej funkcie ministra životného prostredia nemal povinnosť informovať Environmentálny fond o takomto procese predaja slovenských emisií.

K otázke, kto riadil, resp. kto bol kompetentný a zodpovedný za proces predaja slovenských emisných kvót uviedol, že to bol on z pozície ministra, ďalej bývalý riaditeľ Sekcie životného prostredia a bývalý riaditeľ odboru ochrany ovzdušia a zmeny klímy. Oni dvaja boli zodpovední a oni dvaja riadili a pripravovali tento proces z pozície svojich funkcií v spolupráci s pracovníkmi Sekcie, ktorú riadili.

V závere uviedol, že podľa neho žiadna škoda nevznikla, nakoľko tento proces bola riadna banková transakcia podľa zákona a v tom čase platných predpisov. I postup Štátnej pokladnici bol zákonný.

Dňa 22.04.2015 bolo trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4, písm. sJ Trestného zákona spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona vyšetrovateľom PZ zastavené uznesením podľa § 215 ods. 1, písm. b/ Trestného poriadku. Voči tomuto uzneseniu si

., na základe poverenia ministra životného prostredia SR zo dňa 26.02.2015 pod č. 8711/2015, ako splnomocnený zastupovať poškodeného v trestnom konaní Slovenskú republiku - Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky a Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci podal sťažnosť zo dňa 30.04.2015, ktorá bola uznesením prokurátorky Krajskej prokuratúry xxxxx pod č. 1 Kv 122/14/1100 zo dňa 25.05.2015 zamietnutá podľa § 193 ods. 1, písm. b/ Trestného poriadku.

Na základe pokynu Generálnej prokuratúry SR pod Č. IV/3 GPt 520/14/1000 zo dňa 11.06.2015 a Krajskej prokuratúry xxxxx pod č. 1 Kv 122/14/1100 zo dňa 17.06.2015 vyšetrovateľ PZ podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre

obzvlášť závažný zločin porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4, písm. a/ Trestného zákona spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V priebehu vyšetrovania bol v procesnom postavení svedka vypočutý ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že ministerstve pôsobil od 02.07.2007 do 02.09.2009. Od 15.10.2007 zastával funkciu riaditeľa odboru ochrany ovzdušia a zmeny klímy.

V súvislosti s kauzou „predaj emisných kvót“ v jeho kompetencii bol aj predaj emisných kvót. Bola tam príprava podkladov pre generálneho riaditeľa sekcie a ministra životného prostredia SR, nápomocný pri spracovaní týchto podkladov bol aj vtedajší poradca ministra,

. Všetky podklady v súvislosti s predajom emisných kvót, boli predložené a schválené ministrom životného prostredia a následne predložené do vlády SR, kde boli následne schválené. Po tomto úkone boli emisné kvóty predané podľa pripravenej zmluvy. Zmluvu podpísal vtedajší minister životného prostredia SR,

Ako riaditeľ vyššie uvedeného odboru pripravil podrobnú informáciu o množstve emisií, ktorými SR disponuje a v zmysle zákona o obchodovaní s emisnými kvótami o možnosti ich predaja. Rokovania s jednotlivými spoločnosťami prebiehali v intenciách zákona. Predaj bol realizovaný pri dodržaní v tom čase najvýhodnejších podmienok. Ním vypracovaná informácia bola po odbornej stránke predložená ministrovi životného prostredia SR. Na ďalšom postupe pri príprave zmluvy o predaji emisných kvót sa z titulu jeho funkcie už nepodieľal. Predaj emisných kvót sa uskutočnil na základe ústneho pokynu vtedajšieho ministra životného prostredia SR a na základe jeho ústneho pokynu boli pripravené podklady na ďalšie rokovanie.

Na otázku, aby popísal stav v oblasti emisií v SR pred jeho nástupom na funkciu riaditeľa odboru ochrany ovzdušia a zmeny klímy na ministerstve uviedol, že v čase jeho nástupu na ministerstvo sa manipulácii emisnými kvótami venoval predchádzajúci riaditeľ, ako aj celý odbor. Predaj emisných kvót bol v súlade s Kjótskym dohovorom. Vzhľadom na vývoj hospodárskej situácie v SR, bolo rozhodnuté, že ušetrené emisné kvóty budú predané podľa najvýhodnejších podmienok. K príprave predaja emisných kvót bolo pristúpené na základe pokynu ministra životného prostredia SR a tento pokyn bol uvedený až do realizácie tohto predaja. Hlavný podiel pri spracovaní podkladov mal vtedajší poradca ministra

ia predaj emisných kvót zodpovedalo ministerstvo, podklady boli konzultované aj s Ministerstvom hospodárstva SR.

K otázke, či mal Environmentálny fond vedomosť o príprave procesu predaja slovenských emisných kvót zo strany ministerstva uviedol, že Environmentálny fond nebol pre neho, ako riaditeľa odboru, partnerská inštitúcia, on riaditeľa Environmentálneho fondu neinformoval. Na poradách u ministra životného prostredia SR sa riaditeľ Environmentálneho fondu o predaji emisných kvót dozvedel. Nemá vedomosť o tom, že by Environmentálny fond do prípravy a predaja emisných kvót zasahoval. Nevedel ani uviesť, či Environmentálny fond mal zriadený v čase predaja slovenských emisných jednotiek v roku 2008 devízový účet. K fakturácii kúpnej ceny zo dňa 03.12.2008, obdržania sumy vo výške 2,25 mld. SKK na účet Environmentálneho fondu od Interblue Group LLC uviedol len toľko, že uvedená suma po predaji emisných kvót bola prevedená na účet Environmentálneho fondu, on ako riaditeľ odboru sa už o tieto financie nezaujímal. Za činnosť Environmentálneho fondu zodpovedal riaditeľ a bol priamo podriadený ministrovi životného prostredia SR, to znamená, že riaditeľ mal zriadiť predmetný devízový fond. Financie z predaja emisných kvót po podpísaní zmluvy o predaji, už neboli v jeho kompetencii. Financie z predaja emisných kvót boli určené na zateplovanie obytných budov, s týmito peniazmi disponoval minister životného prostredia SR, resp. vláda SR.

V procesnom postavení svedka bol vypočutý bývalý generálny riaditeľ sekcie kvality životného prostredia Ministerstva životného prostredia SR

Na otázku, aby popísal stav v oblasti emisií v SR pred jeho nástupom na funkciu uviedol, že po jeho nástupe na funkciu sa oboznamoval s činnosťou sekcie a jednotlivých odborov. Vzhľadom nato, že problematika oblasti emisných kvót typu AAU bola neznámou a postupne získavali informácie hlavne s medzinárodného portálu Point carbon o vývoji situácie. Po analýze niektorých skutočností sa dostali k materiálom z roku 2001 alebo 2002, kde už ministerstvo urobilo niektoré kroky k obchodovaniu s týmto druhom emisných kvót. Išlo o realizáciu opatrení v oblasti redukcie emisií, ktorú garantovalo ministerstvo s následnou povinnosťou po prepojení registrov európskeho a svetového splniť povinnosť k japonskej spoločnosti. To sa potom následne uskutočnilo hneď po prepojení registrov v roku 2008. Problematikou celkovo emisií, znečisťovania ovzdušia a ochrany sa venoval Odbor ochrany ovzdušia a zmeny klímy pod vedením _____, On následne vykonával príslušné prieskumy a analýzy.

Jeho úlohou bolo koordinovať a dohliadať nad procesom výberu záujemcu o odkúpenie predmetného balíka emisných kvót. O jednotlivých rokovaníach existujú záznamy. Problematika predaja emisií prináleží v súlade so zákonom o obchodovaní s emisnými kvótami odboru ochrany ovzdušia a zmeny klímy. Bývalý minister _____ bol kontinuálne informovaný o jednotlivých rokovaníach a krokoch. V závere celého procesu minister podpísal zmluvu so spoločnosťou Interblue Group LLC. Zodpovedný a kompetentný je ten, ktorý podpísal zmluvu o predaji emisných kvót.

Na otázku, či mal Environmentálny fond a z pozície jeho zastávanej funkcie v tom období vedomosť o príprave procesu predaja slovenských emisných kvót zo strany ministerstva uviedol, že Environmentálny fond mal určite rámcovú informáciu o pripravovanom podpise Zmluvy o predaji emisných kvót, pretože do tejto zmluvy od Environmentálneho bolo vyžiadané číslo účtu. Číslo účtu sa odkomunikovalo a overovalo. Environmentálny fond v tomto prípade nezasahoval do procesu prípravy a predaja emisných kvót. Nebolo to v jeho kompetencii.

Podľa Zmluvy o predaji kvót skleníkových plynov č. 174/2008/3 zo dňa 13.11.2008 medzi ministerstvom zastúpeným ministrom a spoločnosťou Interblue Group, LLC., zastúpenou štatutárom _____, ktorou Slovenská republika odpredala spoločnosti Interblue Group LLC., 15 mil. ton CO₂ za sumu 5,05 EUR bola dohodnutá platba v mene EUR, pričom nemal o skutočnosti, že Environmentálny fond nemá zriadený v čase predaja slovenských emisných kvót jednotiek v roku 2008 devízový účet vedomosť. Vzhľadom k tomu, že v zmluve bolo uvedené, že platba príde na účet Environmentálneho fondu do 60 dní si myslí, že sa predpoldadalo, že po 1. januári 2009 bude mať Environmentálny fond automatiky zriadený účet v mene EUR. Doba splatnosti bola 60 dní od podpísania zmluvy, a on nemohol určovať, kedy sa majú vyplatiť peňažné prostriedky za predaj emisií, nemohol predpokladať, že platba príde ešte v roku 2008, kedy oficiálna mena na Slovensku bola SICK. Nebolo jeho povinnosťou určovať Environmentálnemu fondu aké účty má mať zriadené. Za Environmentálny fond mal možnosť o zriadenie devízového alebo hocijakého účtu v Štátnej pokladnici štatutár Environmentálneho fondu, ktorým je určite riaditeľ, ktorého v kompetencii sú aj takéto operácie. K zriadeniu devízového účtu pre Environmentálny fond bola potrebná príčina a tou mohla byť informácia, prípadne kópia zmluvy, že takýto proces prebieha alebo prebehol a peniaze za predaj emisií budú vyplatené v mene EUR. No toto bolo v kompetencii ministra, keďže v jeho priamej podriadenosti bol Environmentálny fond. Nemá vedomosť, či

disponoval Environmentálny fond predmetnou zmluvou, no určite informáciu o tomto procese mal.

K otázke, či poznal, resp., niekto z ministerstva, alebo sám minister životného prostredia SR hranice fluktuálneho pásma pre prijatie eura a či údaj o konverznom kurze SKK-EUR bol mu známy a známy členom vlády SR uviedol, že v tejto súvislosti môže odcitovať vyjadrenie

i, riaditeľa Štátnej pokladnice v denníku SME ekonomika zo dňa 14.04.2010, s názvom „*Envirofond nečakal eurá za emisie*“, kde konkrétne hovorí: „*Štátna pokladnica sa pre tento obchod rozhodla preto, lebo jej v tom čase chýbalo na rôzne úhrady zhruba 6,5 mld. SKK. Keby si koruny požičala, rozpočet by to podľa neho stálo viac, ako výmena Euro - teda kurzová strata za predané emisie*“. Z tejto informácie vyplýva, že radoví úradníci nemali vplyv, ani vedomosť o prebiehajúcej transakcii. On osobe o tomto procese nemal vedomosť a ani iné informácie.

K pozícii v procese predaja emisných kvót uviedol, že po výmene ministrov robil naďalej poradcu ministra, ale postupom času došlo k nejakému nedorozumeniu medzi ním a potom skončil kontakt s ministerstvom, ďalej sa na ministerstve už neobjavoval. Bližšie súvislosti nepoznal. Príležitostne sa s ním stretával u ministra, nemal dôvod s ním komunikovať o úlohách a prioritách odborných úsekoch sekcie. lôsobil na ministerstve v oblasti poradenstva, prípravy budúcich GIS projektov. Osobne si myslí, že pripravoval nejaký podkladový materiál pre ministra. Nevedel uviesť, či , mal kontakty, resp. nejaké prepojenie na Interblue Group LLC..

vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka uviedol, že nikdy nebol zamestnancom ministerstva a Environmentálneho fondu a nemal s vyššie spomínanými organizáciami žiadny zmluvný vzťah a preto sa nevie relevantne vyjadriť k problematike, či mohol byť devízový účet v Environmentálnom fonde otvorený alebo nie. Pokiaľ má vedomosť, tak eurové účty mali len firmy na základe povolenia Národnej banky Slovenska. Myslí si, že štátne organizácie eurové účty nemali. V čase uzatvorenia kontraktu bola platná a oficiálna, mena SKK. Tak ako je teraz vyčíslená strata, tak mohol byť i zisk. Predávajúci, teda ministerstvo si v zmluve uviedlo svoj účet a toto bolo zo strany odberateľa Interblue Group LLC., rešpektované. On, ako vtedajší projektový manažér firmy Interblue Group LLC., nemal žiadny dôvod pochybovať o správnosti bankového účtu, na ktorý mali prísť a aj boli odoslané finančné prostriedky a už vôbec nie o tom, či to malo byť v SKK alebo v EUR.

Uviedol, že kompetentným a zodpovedným za proces predaja slovenských emisných kvót bol ako štatutár minister a príslušní ľudia z odboru, no oni nemohli mať vplyv na to, či Environmentálny fond má zriadený eurový účet. Táto otázka je výsostne finančného charakteru a je to otázka skôr na finančný odbor a štátny rozpočet. Pokiaľ vedel, tak požiadavka zo Slovenska bola taká, aby úhrada mohla byť uhradená čím skôr a to v starom roku 2008, napriek tomu že splatnosť bola 60 dní. Spoločnosť Interblue Group LLC., zaplatila za emisné kvóty v čo najkratšom čase a nenechala to na 60-ty deň splatnosti. Dnes sa dá len polemizovať o tom len toľko, že Slovensko v tom čase potrebovalo SKK. Myslí si, že táto požiadavka, resp. prosba prišla asi z Ministerstva financií SR, no od koho konkrétne uviesť už s odstupom času nevedel. Spomenul si na to až teraz pri položení tejto otázky. O tomto sa písalo aj v médiách, že Slovensko potrebovalo v tom čase koruny do rozpočtu. V tom čase štátny rozpočet mal na starosti štátny tajomník Ministerstva financií SR.

K jeho pôsobeniu na ministerstve životného prostredia SR uviedol, že začiatkom roka 2008 prišiel na ministerstvo, konkrétne za vtedajším ministrom ktorého poznal a dohodli sa na poradenstve v otázke zobchodovania emisií nakoľko Slovensko malo záujem o predaj emisií, pričom otázka zobchodovania emisií bola na ministerstve z časti už rozpracovaná. Nemal žiadne písomné poverenie ani dekrét. Na ministerstvo chodil

zahraničná banka patriaca k špičke. Nebola to J&T banka, ani nikto, kto má na Slovensku pobočku. Kurz, ktorý pokladnica dosiahla, bol podľa neho 30,045, teda už blízko ku konverznému kurzu 30,126. Štátna pokladnica sa pre tento obchod rozhodla preto, lebo jej v tom čase chýbalo na rôzne úhrady zhruba 6,5 mld. SKK. Keby si koruny požičala, rozpočet by to podľa neho stálo viac, ako výmena Euro - teda kurzová strata za predané emisie“, uviedol, že oni, ako peňažná inštitúcia boli vtedy obviňovaní, že peniaze presúvali miestnym finančným skupinám, čo nebola pravda a on týmto vyjadrením reagoval na tieto obvinenia. Štátnej pokladnici žiadna škoda nevznikla.

Na záver svojej výpovedi dodal, že žiadne príjmy Štátnej pokladnice nie sú rezervované alebo účelovo viazané. Štátna pokladnica všetky svoje príjmy v zmysle zákona využíva na zabezpečenie likvidity štátneho rozpočtu, resp. krytia štátneho dlhu.

Splatnosť záväzkov Idientov Štátnej pokladnice touto transakciou neboli ohrozené, ani minimálne.

„, vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka uviedol, že na Ministerstve financií SR pôsobil vo funkcii štátneho tajomníka v rokoch 2006 až 2010. Čo sa týka informácií o „kauze“ predaja emisií a o tejto trestnej veci uviedol, že tejto záležitosti Ministerstvo financií SR nebolo nikdy požiadané o konzultácie odborného charakteru, o týchto veciach vedel iba z médií. Podľa zákona o rozpočtových pravidlách verejných správ je za rozpočet rozpočtovej kapitoly zodpovedný minister príslušného rezortu, v tomto prípade je to minister životného prostredia SR. Ministerstvo financií SR môže vstúpiť do zmeny schváleného rozpočtu, len keď je požiadané o rozpočtové opatrenie, ktorým sa menia záväzné ukazovatele ustanovené zákonom o štátnom rozpočte na príslušný rok. V tomto prípade taká žiadosť zo strany Ministerstva životného prostredia SR nedošla a preto Ministerstvo financií SR nemohlo vstupovať do rozpočtových rozhodnutí Ministerstva životného prostredia SR. Ten istý prístup je aj v prípade Environmentálneho fondu. K postupu Slovenskej republiky pri vstupe do menovej únie uviedol, že pravidlá vstupu do menovej únie EÚ sú definované v Zmluve o EÚ a v prílohách zmluvy, konkrétne v protokole o európskom systéme centrálnych bánk. Presný harmonogram vstupu Slovenska do euro zóny je detailne rozpracovaný v knižnej publikácii, ktorej je autorom pod názvom „Menové a fiškálne aspekty EÚ v kontexte Slovenska“.

K otázke, či údaj o konverznom kurze SKK-EUR bol známy členom vlády SR a aké konzekvencie z toho pre členov vlády SR vyplývali uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by takouto informáciu vláda SR disponovala pred samotným rozhodnutím. Zo strany európskych orgánov a po rozhodnutí príslušných orgánov EÚ bola táto informácia verejná. To bolo niekedy v lete roku 2008.

K článku uverejneného v denníku „SME ekonomika“ zo dňa 14.04.2010 s názvom „Envirofond nečakal eurá za emisie“, kde riaditeľ Štátnej pokladnice ; mal uviesť : „Keď Štátna pokladnica získala eurá, obratom ich predala na devízovom trhu. Kupujúcim bol zahraničná banka patriaca k špičke. Nebola to J&T banka, ani nikto, kto má na Slovensku pobočku. Kurz, ktorý pokladnica dosiahla, bol podľa neho 30,045, teda už blízko ku konverznému kurzu 30,126. Štátna pokladnica sa pre tento obchod rozhodla preto, lebo jej v tom čase chýbalo na rôzne úhrady zhruba 6,5 mld. SKK. Keby si koruny požičala, rozpočet by to podľa neho stálo viac, ako výmena Euro - teda kurzová strata za predané emisie“ sa vyjadril, že čo sa týka výroku , zo svojej pozície nemal pôsobnosť

vstupovať, alebo mať informácie o uzatváraných finančných pozíciách. Uskutočnila to Štátna pokladnica v zmysle zákona o Štátnej pokladnici na základe pokynov jej Idientov, kde v tomto prípade aj Ministerstvo životného prostredia SR je klientom Štátnej pokladnice, to znamená, že Ministerstvo životného prostredia SR má priamy vzťah pri riadení likvidity jej rozpočtovej

sporadicky, kde sa stretával s ministrom alebo konkrétnymi úradníkmi, väčšinou s

Po ústnej dohode s ministrom i sľúbil, že mu v otázke emisií poradí, ohľadne financovania jeho pôsobenia neboli na ničom striktne dohodnutí, ústna dohoda bola taká, že mu za jeho poradenstvo zaplatia. No žiadna konkrétna suma na začiatku stanovená nebola, predstava bola taká, že za jeho poradenské služby mu riadne ministerstvo peniaze vyplatí. Nesnažil sa ministerstvo dotlačiť do pozície, že by sa stal oficiálnym poradcom ministra. Problémy začali následne po tom, keď chceli od neho už písomné správy a on od nich požadoval finančné vyrovnanie za služby, čo sa stretlo s nevôľou.

Pre pripravil správu v mesiaci júl 2008, ktorú odovzdal v písomnej a elektronickej verzii. Obdobnú informáciu predložil i po jeho nástupe v roku 2008. Koncom augusta roku 2008 prestal poskytovať informácie, či už ministrovi alebo jeho podriadeným, z dôvodu, že sa nezhodli v otázke ohľadne finančného vyrovnania za jeho služby. Jeho materiály boli použité bez jeho súhlasu na prípravu materiálov na rokovaniach vlády SR.

Koncom augusta roku 2008 ho oslovil jeho priateľ s ponukou, či mu nepomôže s technickou podporou a poradenstvom všeobecne okolo emisií, nakoľko on vedel, že sa týmto zaoberá, oboznámil ho so spoločnosťou Interblue Group LLC., a s ich záujmom zobchodovať emisie aj na Slovensku. Zoznámil ho i s majiteľom Interblue Group LLC., Vzhľadom, k tomu, že sa čerstvo nedohodol na zmluvnom vzťahu ministerstvom, prijal ponuku obchodníka, spoločnosti Interblue Group LLC., a stal sa projektovým manažérom a podieľal sa na poradenstve, na zobchodovaní emisií.

Na otázku, či mal podľa neho Environmentálny fond v tom období vedomosť o príprave procesu predaja slovenských emisných kvót zo strany Ministerstva životného prostredia SR uviedol, že si myslím, že áno. Pamätá si, že boli na návšteve na Environmentálnom fonde s nejakými záujemcami o kúpu slovenských emisií. Oni chceli vedieť, ako pracuje fond s finančnými prostriedkami získanými z prípadného obchodu sa emisiami, či majú nejakú schému na eventuálne environmentálne projekty, na ktoré mali byť použité získané prostriedky. Či Environmentálny fond zasahoval do prípravy, resp. už do samotného procesu predaja slovenských emisných kvót uviesť nevedel. Nevedel ani uviesť, či bol Environmentálny fond zo strany ministerstva oslovený k určitej spolupráci pri tomto procese.

Y procesnom postavení svedka bol vypočutý k veci ktorý uviedol, že od 01.01.2003 zastáva a vykonáva funkciu riaditeľa Štátnej pokladnice.

K otázke, či mal vedomosť o skutočnosti, že Environmentálny fond mal zriadený v čase predaja slovenských emisných jednotiek v roku 2008 devízový účet uviedol, že v Štátnej pokladnici samozrejme vedia aké účty u nich má každý ich klient. Nemajú však ani zákonné oprávnenie, a ani technické možnosti posudzovať vecnú opodstatnenosť jednotlivých transakcií ich klientov. Možnosť požiadať za Environmentálny fond o zriadenie devízového alebo hocijakého účtu v Štátnej pokladnici majú poverení štatutári, resp. nimi poverení pracovníci, teda ako každý klient. K účelu použitia finančných prostriedkov, ktoré prišli na účet Environmentálneho fondu z predaja slovenských emisií sa vyjadriť nevedel, nie je v kompetencii Štátnej pokladnice skúmať účel použitia finančných prostriedkov ich klientov, Štátna pokladnica skúma iba rozpočtové výdavky, či sú v súlade s aktuálnym rozpočtom klienta.

Na otázku, on, resp. niekto z ich súčasti, z ministerstva, alebo sám minister životného prostredia SR poznal údaj o konverznom kurze SKK-EUR uviedol, že to samozrejme bolo známe po prijatí niekedy v lete roku 2008, centrálna parita bola verejne známa, centrálna parita do konca roku 2008 nebola používaná, bol používaný normálny devízový bankový trh.

K článku uverejneného v denníku SME ekonomika zo dňa 14.04.2010, s názvom „*Envirofond nečakal eurá za emisie*“, kde ako riaditeľ Štátnej pokladnice tvrdil, že: „*Keď Štátna pokladnica získala eurá, obratom ich predala na devízovom trhu. Kupujúcim bol*

kapitoly so Štátnou pokladnicou. Viac sa k obsahu článku vyjadriť nevedel, on takýmito informáciami nedisponoval.

K vyjadreniu vyjadrenia 1 . te požiadavka Slovenskej republiky voči spoločnosti Interblue Group LLC., bola taká, aby úhrada za predané emisné kvóty prišla čím skôr, ešte v starom roku, teda 2008, napriek tomu, že splatnosť faktúry bola 60 dní (vystavenie faktúry 03.12.2008, úhrada faktúry na účet Environmentálneho fondu 19.12.2008) uviedol, že jednoznačne ide o nezmysel, i vzhľadom na informácie, ktoré vyššie uviedol. Zopakoval len, že s nimi ako Ministerstvom financií SR nič konzultované nebolo a vôbec nevedeli, kedy mala byť splatnosť nejakej faktúry.

V procesnom postavení svedka bol vypočutý i , ktorý uviedol, že od roku 2006 do roku 2010 pôsobil na Ministerstve financií SR vo funkcii ministra. Celá transakcia ohľadne predaja slovenských emisných kvót sa uskutočnila v réžii Ministerstva životného prostredia SR, ktoré to malo vo svojej kompetencii a Ministerstvo financií SR nebolo z procesného pohľadu v tom nijako zahrnuté, nakoľko vo svojej kompetencii túto transakciu nemalo a nebolo ani oslovené zo strany Ministerstva životného prostredia SR. K postupu Slovenskej republiky pri vstupe do menovej únie uviedol, že údaj o konverznom kurze SICK- EUR sa stal verejným v čase, keď o ňom rozhodla Európska centrálna banka a Európska komisia.

K článku uverejneného v denníku „SME ekonomika“ zo dňa 14.04.2010, s názvom „Envirofond nečakal eurá za emisie“, kde je citovaný riaditeľ Štátnej pokladnice!

uviedol, že Štátna pokladnica pri riadení svojej likvidity postupuje autonómne.

K vyjadreniu vyjadrenia . že požiadavka Slovenskej republiky voči spoločnosti Interblue Group LLC., bola taká, aby úhrada za predané emisné kvóty prišla čím skôr, ešte v starom roku, teda 2008, napriek tomu, že splatnosť faktúry bola 60 dní (vystavenie faktúry 03.12.2008, úhrada faktúry na účet Environmentálneho fondu 19.12.2008) uviedol, že si nemyslí, že by takáto požiadavka prišla z Ministerstva financií SR. Celá transakcia sa realizovala úplne mimo réžii Ministerstva financií SR.

Zo zabezpečených listinných dokladov elektronickou formou vyplýva, že aby Slovensko, resp. ktorýkoľvek člen EÚ mohlo byť prijaté do Európskej menovej únie (ďalej len „EMU“) musí byť jeho mena minimálne po obdobie dvoch rokov pred dátumom vstupu do EMÚ v mechanizme výmenných kurzov (ďalej len „ERM 77“). Centrálna parita meny, u nás SKK voči euru bola pred vstupom do kurzového systému zafixovaná a počas nasledujúcich dvoch rokov sa môže pohybovať v rámci fluktuálneho pásma (štandardne je volená parita +/- 15%) okolo centrálnej parity, bez toho, aby došlo k devalvácii centrálnej parity. Je to podmienka na vstup takého člena, ktorý má stabilnú národnú menu. Na základe centrálnej parity a fluktuálneho pásma sú stanovené kurzy pre povinné intervencie. Ide vždy o vzájomnú dohodu medzi Európskou centrálnou bankou a príslušnou národnou bankou. Stabilita výmenného kurzu znamená, že dva roky pred hodnotením musí byť SKK zapojená do ERM II. Počas tohto obdobia nesmeli Slovensko korunu jednostranne devalvovať, koruna nesmela vybočiť z dohodnutého fluktuálneho pásma, koruna sa musela pohybovať blízko centrálnej parity a pri vývoji kurzu sa nesmeli vyskytovať vážne napätia.

SKK vstúpila do ERM II v novembri roku 2005. Slovenská republika splnila kritérium pre dlh verejných financií a pre dlhodobé úrokové sadzby. Kritérium stability kurzu začala Slovenská republika oficiálne sledovať vstupom do kurzového režimu ERM II. Kurzová stabilita je podľa definície maastrichtského kritéria podmienená účasťou koruny v ERM II minimálne po dobu dvoch rokov. Ďalším kritériom bol deficit verejných financií, ktorý sa pre Slovenskú republiku posudzoval z hľadiska doterajšieho očakávaného trendu vrátane

dôchodkovej reformy. Vláda Slovenskej republiky schválila rozpočet verejnej správy na roky 2007 - 2009, v ktorom sa zaviazala udržať úroveň deficitu verejných financií v súlade s požiadavkou maastrichtskeho kritéria.

Úlohou bánk a finančného sektoru, vrátane NBS bolo zabezpečiť zavedenie eura do hotovostného aj bezhotovostného obehu. V bezhotovostnom obehú sa euro zaviedlo okamžite 01.01.2009. Tuzemský platobný systém bol upravený na používanie eura. Slovensko sa ešte pred týmto dňom napojilo aj na európsky platobný systém TARGET 2. Tieto zmeny vykonala NBS v spolupráci s bankami a ostatnými inštitúciami, ktoré boli na platobné systémy napojené (napr. Štátna pokladnica). Zabezpečenie plynulosti všetkých bezhotovostných platieb zahŕňalo aj zmeny platobných kariet a elektronického bankovníctva. Všetky účty klientov bánk, ale tiež úverové produkty, akreditívy, záruky a šeky boli prepočítané na eurá. Prepočet sa uskutočnil presne podľa konverzného kurzu a pravidiel zaokrúhľovania, o čom boli klienti informovaní.

Podľa §124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach, škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Z dikcie § 8 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že trestný čin je kategóriou trestného práva hmotného vyjadrenou súhrnom zákonných znakov, ktoré ustanovujú a vyjadrujú, ktoré konanie je trestným činom. Trestný zákon ustanovuje, že trestným činom je zavinené konanie trestne zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti v konkrétnej skutkovej podstate. Trestný zákon rozpoznáva aj situácie, za ktorých takéto protiprávne konanie, ktoré by boli inak trestným činom, nie sú trestným činom.

O trestný čin ide vtedy, ak sú naplnené znaky uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Skutkovou podstatou trestného činu sa rozumie súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako konkrétny trestný čin. Zákonnými znakmi skutkovej podstaty sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách a niektoré z nich sú aj všeobecne upravené vo všeobecnej časti. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne, inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Objektívna stránka trestného činu tvorí skupinu znakov, ktorá je charakterizovaná konaním páchatel'a a jeho následku. Nevyhnutným znakom objektívnej stránky je tiež príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Konaním podľa trestného práva je prejav vôle páchatel'a navonok ako vedomá činnosť zameraná na dosiahnutie určitého cieľa. V konaní sa spája jeho prejav a vôľa, pričom ide o jednotu oboch zložiek. Ale chýba čo len jedna z týchto zložiek, nejde o konanie v zmysle trestného práva.

Konanie v trestnoprávnom zmysle ako spôsob spáchania trestného činu je základnou časťou objektívnej stránky trestného činu. Ak v skutku nie je obsiahnuté konanie v zmysle trestného práva, t.j. konanie alebo opomenutie, odpadajú ďalšie úvahy, či medzi trestne irelevantným konaním a následkom je príčinná súvislosť a či je dané zavinenie.

Následok predstavuje porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktoré je spôsobené zavineným konaním páchatel'a.

Skutkovej podstate trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona sa dopustí ten, ktorý inému spôsobí škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú

právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Porušiť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok znamená konať (ale tiež takého povimosti opomenúť) v rozpore s konkrétnym obsahom všeobecne záväzného právneho predpisu, právoplatného rozsudku alebo zmluvy, ktoré páchatel'a zaväzujú 1c okruhu a rozsahu určitých neopomenuteľných aktivít. Takýmito konaniami môžu byť nedôsledné uplatňovanie sankčných prostriedkov voči zmluvnej strane, nevyháňanie jej zmluvných povinností, uzatváranie nevýhodných zmlúv ku škode spravovaného majetku, zadlženie tohto majetku, hospodárenie smerujúce od pôvodného vysokého zisku po nepriaznivú finančnú situáciu a pod..

Objektom uvedeného trestného činu je cudzí majetok.

Podstatou predmetného trestného činu je teda porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku, ktorým vzniká škoda bez ohľadu na to, či sa páchatel' obohatil alebo nie.

Teda nevyhnutným predpokladom vzniku trestnej zodpovednosti je porušenie povimosti a v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti aj následný vznik škody.

Škodou sa rozumie zmenšenie hodnoty opatrovaného alebo spravovaného cudzieho majetku, ku ktorej by nebolo došlo, ak'by majetok bol opatrovaný alebo spravovaný riadne. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj porušenie konkrétnej povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Subjektom tohto trestného činu môžu byť len fyzické osoby (aj v prípade, ak konajú za osobu právnickú), ktoré sú podľa všeobecne záväzného právneho predpisu, rozhodnutia súdu alebo zmluvy povinné vybavovať záležitosti iných osôb, pokiaľ je v tom zahrnutá aj povinnosť starostlivosti o ich majetok. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, v ktorých sa nepreukáže, že by uvedené osoby úmyselným porušením povinnosti opatrovať alebo spracovať cudzí majetok obohatili seba alebo iného, ale preukáže sa len spôsobenie škody nie malej na cudzom majetku. Podstatou tohto trestného činu je konanie (aj opomenutie konania), ktorým vzniká škoda na cudzom majetku tým, že subjekt poruší podľa zákona mu uloženú alebo zmluvne prevzatú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. V tomto zmysle je ustanovenie o porušovaní povinnosti pri správe cudzieho majetku subsidiárne k iným ustanoveniam osobitnej časti Trestného zákona, najmä k trestnému činu sprenevery.

Kým pod opatrovaním cudzieho majetku treba rozumieť prevažne jeho ochranu pred poškodením, zničením alebo obdobným znehodnotením, jeho spravovanie je spojené s aktívnym prístupom povinného, pretože predpokladá jeho zveľaďovanie, resp., ďalšie aktívne nakladanie s ním s cieľom dosiahnutia zisku.

Cudzím majetkom je súhrn majetkových hodnôt, t.j. nielen vecí, ale aj pohľadávok a iných práv a peniazmi oceneľných ďalších hodnôt, ktoré nepatria hoci len čiastočne páchatel'ovi.

Zákon č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu a to štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia, štátny fond, verejnoprávna inštitúcia, ak na základe zákona spravuje majetok štátu, iná právnická osoba, ak na základe zákona spravuje majetok štátu.

Správca je oprávnený a povinný majetok užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, nakladať s ním podľa tohto zákona, udržiavať ho v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu.

Z hľadiska *subjektívnej stránky* trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj porušenie konkrétnej povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Podľa § 15 Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, „ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákona porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený“.

Pri skúmaní, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 237 ods. 1 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona je však podstatné zistiť, či skutočne dosiahnuteľnú (trhovú) cenu, za ktorú by bolo možné spravovaný (opatrovaný) majetok predať.

Z vykonaných úkonov a zabezpečených listinných materiálov nebolo objektívne možné posúdiť výhodnosť, resp. zjavnú nevýhodnosť pripísania prijatých platieb v súlade s platným príkazom platiteľa, spoločnosti Interblue Group LLC., v prospech účtu príjemcu Environmentálneho fondu, a to aj v prípade, že platba prišla v inej mene ako bola mena účtu.

V obsahu Štatútu Environmentálneho fondu, konkrétne čl. 7 „Hospodárenie s prostriedkami fondu“ sú v ods. 1 uvedené zdroje fondu, pričom podľa písm. s/ „*sú zdrojmi fondu i peňažné prostriedky získané z predaja emisných fo'ót podľa § 9 ods. 5, ods. 10 a podľa §10 ods. 6 zákona o obchodovaní s emisnými kvótami*“. Podľa ods. 4, čl. 7 Štatútu Environmentálneho fondu „*prostriedky fondu sú uvedené na osobitnom účte v Štátnej pokladnici. Po finančnom zúčtovaní vzťahov k štátnemu rozpočtu a po schválení štátneho záverečného účtu Národnou radou SR sa zostatok prostriedkov fondu k 31.decembra príslušného roka prevádza do nasledujúceho rozpočtového roka*“,

Ako je vyššie uvedené, finančné prostriedky klienta Environmentálny fond z EUR na SICK previedla Štátna pokladnica v súlade s § 6 ods. 4 toho času účinného zákona č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici, na základe ktorého, ale Štátna pokladnica zabezpečuje pre svojich klientov cezhraničné platby, pri ktorých sa suma prevodu prepočítava z jednej meny na inú menu, vychádza pri prepočte týchto mien z aktuálneho kurzu na devízovom trhu, ďalej tiež v súlade so zákonom č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku, Zmluvou o bežnom účte a v tom čase platnými Všeobecnými podmienkami Štátnej pokladnice. Štátna pokladnica pripísala vyššie uvedené platby na účet klienta Environmentálny fond dňa 19.12.2008, pričom suma operácie bola v mene EUR, ale mena účtu klienta bola v SICK. V zmysle platných zmluvných podmienok a Všeobecných podmienok Štátnej pokladnice pripísala Štátna pokladnica prijatý prevod v mene účtu klienta podľa platného kurzového lístka Štátnej pokladnice, t.j. príslušným kurzom devíza nákup 29.809 SICK/EUR.

Konverzia sa vykonala v informačnom systéme Štátnej pokladnice automaticky v súlade so Zmluvou o bežnom účte uzavretej medzi Štátnou pokladnicou a Environmentálnym fondom. Sanica je povinná prijímať platby na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu, alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

V uvedenom čase ministerstvo nemalo vedený devízový účet v Štátnej pokladnici a ani Environmentálny fond nemal vedený devízový účet v Štátnej pokladnici.

Klient nezabezpečil predmetnú transakciu tak, aby nevznikla dvojité konverzia. Prvá dňa 19.12.2008 EUR/SICIC a následne druhá eurokonverzia dňa 31.12.2008. Klient tým, že uviedol v platobnej inštrukcii účet v mene SICK, musel si byť vedomý toho, že spracovanie platby v mene EUR zo zahraničia musí byť vykonané s konverziou na menu účtu. Takisto musel

mať vedomosť o tom, že ak predmetné prostriedky nebudú použité ešte v roku 2008, tak eurokonverziou k 31.12.2008 budú následne konvertované na menu EUR. Štátna pokladnica vedie a spravuje účty klientov na zmluvnom záldade, ale neriadi ich rozhodovanie o smerovaní finančných tokov, za uvedené zodpovedajú jednotliví klienti Štátnej pokladnice.

Štátna pokladnica postupovala v súlade so zákonom č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici, zákonom č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a v tom čase aktuálne platnými Všeobecnými podmienkami Štátnej pokladnice. O výmene predmetnej sumy z euro na slovenské koruny nerozhodla konkrétna osoba, jedná sa o systém spracovania platobných operácií, ktorý automaticky vykonáva informačný systém Štátnej pokladnice. Štátna pokladnica je ako poskytovateľ platobných služieb povinná pri vykonávaní platobných operácií postupovať v zmysle platnej legislatívy a pripísať sumu prevodu v mene účtu klienta v súlade s platobným príkazom platiteľa a v súlade so Zmluvou o bežnom účte uzatvorenou medzi Štátnou pokladnicou a klientom.

Podľa § 126 ods. 1 Trestného zákona sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej veci alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu.

Ak nemožno určiť výšku škody alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa odseku 1 alebo ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody alebo takto určenej ujmy, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy; inak sa výška škody určí na podklade znaleckého posudku.

Pre vyvodenia trestnoprávnej zodpovednosti nepostačuje použiť len jednoduché matematické výpočty spočívajúce v násobení objemu a ceny (príslušným kurzom, devíza). Fixný kurz Národnej banky Slovenska je základom pre prepočet kurzových rozdielov v účtovníctve finančných inštitúcií v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Z daného dôvodu je prepočet týmto kurzom na účely vyhodnotenia výhodnosti, resp., nevýhodnosti zavádzajúci. Ustanovenie § 6 ods. 4 zákona č. 291/2002 Z.z. o Štátnej pokladnici uvádza „Z/t Štátna pokladnica zabezpečuje pre svojich klientov cezhraničné platobné operácie, pri ktorých sa suma prevodu prepočítava z jednej meny na inú menu, vychádza pri prepočte týchto mien z aktuálneho kurzu na devízovom trhu

Po zadovážení, vykonaní a vyhodnení všetkých na vec sa vzťahujúcich dôkazov a uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne možno konštatovať, že v posudzovanom prípade tu absentuje konanie zodpovedných osôb v rozpore s konkrétnym obsahom všeobecne záväzného právneho predpisu a spôsobenie škody štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky. Poukazujem tiež na skutočnosť, že na procese predaja sa v jednotlivých štádiách určitým spôsobom zúčastnilo viacero kompetentných osôb, ktoré v konečnom dôsledku zodpovedali za svoju oblasť pôsobnosti, pričom za ich požiadavky, postupy alebo stanoviská, nie je možné voči nim vyvodzovať trestno-právnu zodpovednosť. Okolnosti po predaji slovenských emisných kvót, kde nasledovalo poukázanie kúpnej ceny v mene EUR od spoločnosti Interblue Group LLC., na účet Environmentálneho fondu vedeného v mene SICK boli vystavené kurzovému riziku. Zriadením devízového účtu zo strany Environmentálneho fondu by sa odstránili náklady spojené so zaisťovaním rizika (hedging), ktoré tvorilo významnú súčasť nákladov vzniknutých dvojistou konverziou, no táto skutočnosť ešte nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť určitej osoby.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku (prvá veta), orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 ods. 4 Trestného poriadku, zastaviť trestné stíhanie podľa odseku 1 je oprávnený aj policajt, ale nebolo vznesené obvinenie.

Nakoľko v posudzovanej veci nebolo preukázané naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, bolo potrebné vo veci rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do 3 dní od jeho oznámenia vyšetrovateľovi PZ, ktorý ho vydal; sťažnosť má odkladný účinok.

VyšéirôvateľPZ :

C____. . . .
pplk. Ing. Slavomír Laho

>